

*Jól csak a szívével lát az ember...  
"Tedd eszed, s kezed jó munkájával  
telivé minden percedet, s értelmessé életed!  
... Mert ez lenne, ha lenne a Törvény!"*

Márciusban tisztelgünk a vegyiparban dolgozó nők, asszonyok, anyák és lányok előtt. Túl a nők ünneplésének hagyományán, valahol a lelke mélyén minden nő magában hordozza a tavaszt, az újjászületést is. Szász Pálné

szolnoki olvasónk, A TIGÁZ szolnoki szakszervezeti alapszervezetének tagja ebből az alkalomból két hosszabb verset küldött szerkesztőségünknek, amiben kedves stílusban marasztalja el az életünket kitöltő másik oldalt, a férfiakat. Sokáig töprengtem, közreadjam e sorait, végül mégis amellett döntöttem, olyan valakiről írok, akinek személye átsugárzik egész századunkon, aki a magyar Mme Curie volt, akinek család, hitvesi és munkaszerepete nemcsak példa, de kapaszkodó is lehet ebben az értékeit elvesztett társadalmunkban, abban a világban, ahol már az emberi élet is elvesztette tiszteletét.

Kelp Ilonát, Kabay János feleségét, a gondos anyát, a fáradhatatlan tudóst ma már ritkán emlegetik. Talán csak Tiszavasváriban mesélték el a szülők gyermekeiknek, ki volt, hogy a kor nem engedte meg, hogy elfoglalja azt a helyet, ami méltón megillette volna. Az emlékezés, a nőnap tisztelet e lap soraiban való megjelenítése, a vegyész társadalom asszonyarcai közti keresgélés során találkoztam valakivel, akiről úgy érzem rendhagyó módon, szakszervezetünk nevében büszkén szólhatok. Olyan valakiről, aki zilált hétköznapijainkban is meg tudta őrizni az igazi értékeket, aki fel merte vállalni nemcsak a nagy család, négy gyermekének gondjait, de 1600 másik emberé is, tagtársaiét. Rendhagyó módon szeretném bemutatni, mert férfi. Egyed József, a Mosonmagyaróvári Timföldgyár szakszervezeti titkára. - Hogyan lesz egy betűszédőből timföldgyári szakszervezetis? - Az élet sokszor nagyon tekervényes utakat szán az embernek. Fiatalon, motor és autóversenyző koromban én sem gondoltam, hogy valaha olyan munkakört töltök be, ahol szakszervezeti tagok és nem tagok kopogtatás nélkül is bejöhettek hozzám. A motor egy 350-es MZ, a gyorsasági autó pedig Trabant volt. A márka is jelzi a kort, amiben valahol a győzelem, a ki is vagyok én útkeresése volt a fiatalság filozófiája. - Később a MOTIM-ba kerültem gépkocsivezetőnek, aztán jött a szokásos katonaság, majd a házasság. A vállalati telefonkönyvből kikerestem azt a munkakört, amelyik műszakbeosztása mellett feltételeztem, hogy tovább lehet tanulni, és elvégeztem először a Közgazdasági Szakközépiskolát. - Közben a panelből családi házba költöztünk, építkeztünk, ma is folytatjuk, és az idő múlásával négy gyermek édesapja lettem. - Természetesen szakszervezeti tag voltam, és a fülem minden bizonnyal valamiért érzékenyebben hallotta meg a munkatársak belső hangjait, dohogásait. Mindig érdekelt a jog, a közgazdaságtan, azon vettem észre magam, hogy főbizalminak választottak, 1991-ben pedig szakszervezeti titkárnak. - Ha valaki megkérdezi, hogyan lehet ebből a fizetésből ma négy gyermeket nevelni és eltartani, amikor a feleség a gyermekek mellett van otthon, akkor azt kell válaszolnom, nagyon nehezen. De ez a nehézség párosul valami nagyon szép mással. Szerényen kell élnünk, de ez nem teher. Nagyon jó érzés, amikor a városban a gyerekek kezét fogva jövök megyek, megállítanak, kérdeznek, és még a legelesettebb helyzetre is van elfogadható válaszom. Mert az élet legnehezebb helyzeteiben is van kiút, ha önmagunkban fel tudjuk építeni a rendet. Ebből a belső rendből lehet építeni a környezetünkét, a gyerekeinkét, azokét, akik kopogtatás nélkül is bejönnek hozzám. Lehet úgy is élni, hogy nem engedjük be a család védőburkába a szörnyeket, a várospusztító halálsugarakat árasztó filmeket, nem engedjük be a televízió által ontott borzalmakat. Lehet úgy is élni, hogy magunk teremtjük meg a szépet, a jót és amit őrizni kell, ami érték volt mindig, amelyek nélkül nem szabad élni, azokat megtartjuk. A szeretet, a csendes, a jó szó, a másik ember meg nem alázása, tisztelete, a természet szeretete, és a mellettünk élő társ megbecsülése olyan értékek, melyek birtokában sokkal könnyebb eligazodni és élni a hétköznapi drámák között. Amikor szakszervezeti titkár lettem, magam sem gondoltam, hogy ez a munka ilyen sokrétű, hogy ennyi mindent kell megtanulni hozzá. Természetesen mindig vannak kudarcok is. Az üdülési rendszer ilyen irányú átalakítását én kudarcként, a szakszervezeti munka kudarcaként élem meg. Mert nemcsak az én példámmal élve - ugyan melyik család tudja megengedni magának, hogy 100 ezer forinttal mehesse el üdülni? - Kudarcként élem meg azt is, ha a korkedvezmény megszűnik, mert a mi körülményeink között dolgozó emberek olyan technológia mellett teszik a dolgukat több műszakban, amelyik tényleg egészségkárosító és egyhamar ez nem fog megváltozni. De természetesen vannak örömök is. Jól működik az üzemi tanács, a munkavédelmi bizottság, ki tudjuk tölteni tartalommal a munkacsoportokat. Mert feladat mindig van. Az emberre figyelő tisztségviselő észreveszi azokat. Észre kell vennie azt is, hogy naponta, tanulni és tanulni kell. A család az a háttér, ahol minden orvoslást nyer, mert a szakszervezet

egy olyan munkahely, ahonnan hazavisszük a gondokat. Nem lehet levetni a ruhával együtt, nem lehet kibújni a bőrünkéből. A tudatunkban ott motoszkál éjjel és nappal, hogy mikor, hol, kinek, kivel, mit kell tenni, tárgyalni, orvoslást keresni, segíteni. Most a Műszaki Főiskola tanulója a szakszervezeti titkár, mert a jövő szempontjából az informatikát látja az egyik feltétlenül elsajátítandó szakmák közül a legfontosabbnak. (Amit már csak én jegyzek meg.) A szakszervezeti titkár nemcsak a tagságáért, a kollégákért felelős, értük tenniakaró személy. Jó pedagógus is. Mert szerényen mondja ugyan - a cégüknél az idén először már a tanulókkal is komolyan foglalkoznak. Rendkívüli osztályfőnöki órán oktatja a szakmunkásokat, megismerteti azokkal a tudnivalókkal, amik kimaradtak az iskolai oktatásból, amik ismerete nélkül nem lehet eligazodni a munka világában. Bizonyára sok hasonló szb titkár, sok hasonló szakszervezeti tag van közöttünk, akik a fentieket tartják értékeknek, akiknél a család, a gyermekek szeretete mellett feltétlen szeretet és tisztelet övezi a másikat, a társat, a feleséget, a nőt. A vegyipar asszonyainak hasonló társat kívánok, a felnövekvő lányoknak pedig olyan családokat, ahonnan elindulva sikerül megőrizni életünk legfőbb értékeit, a szeretetet, a tisztaságot, a másik ember tiszteletét, a munkahelyi jó légkört és ezzel a munkabékét is.

V. J.

### **Mit csináltunk három napig?**

A VDSZ Elnökségének tagjai, valamint az Országos Iroda szakértői háromnapos elnökségi ülésen egybekötött továbbképzésen vettek részt. Az elnökségi ülésen a résztvevők egyebek közt megvitatták és kialakították álláspontjukat a VDSZ tájékoztatásának szükségszerű változtatásáról, figyelembe véve az anyagi lehetőségeket. Az Elnökség tagjai meghallgatták Petschnik Zita Mária, a Pénzügykutató Rt. munkatársának előadását a magyar gazdaság helyzetének alakulásáról, dr. Angyal Ádám, a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem docensének előadását és gyakorlati, módszertani bemutatóját a menedzsmenttel való tárgyalástechnikákról, a szakszervezetek és a menedzsment viszonyairól. A közelgő parlamenti választásokról, a munkaügyi kapcsolatok alakulásáról Kósáné dr. Kovács Magda az MSZP ügyvezető alelnöke tartott előadást és eszmecsere-t. (Mindhárom előadás és az azt követő vita magnószalagon van, azt az alapszervezeti titkárokon keresztül minden érdeklődő tisztségviselőnk és tagunk meghallgathatja.)